12/06/2022

Ο Μητροπολίτης Βεροίας για την Πεντηκοστή και την ανάγκη για ενότητα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε, κήρυξε τον θείο λόγο και χοροστάτησε στον Εσπερινό της Γονυκλισίας στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας την Κυριακή της Πεντηκοστής 12 Ιουνίου 2022.

Λόγω των άστατων καιρικών συνθηκών δεν τελέστηκε η προγραμματισμένη υπαίθρια Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στο «Βήμα του Αποστόλου Παύλου» στο πλαίσιο των ΚΗ΄ ΠΑΥΛΕΙΩΝ.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:«Καί ἐν τῷ

συμπληροῦσθαι τήν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδόν ἐπί τό αὐτό».

Πενήντα ἡμέρες μετά τήν Ἀνά-σταση καί ὁ Χριστός πραγματο-ποιεῖ τήν ὑπόσχεσή του πρός τούς μαθητές του μέ τήν ἐπιφοίτηση τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Κατέρχεται ὁ Παράκλητος στό ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ γιά νά ἐνδύσει τούς φοβισμένους μαθητές τοῦ Χριστοῦ μέ «δύναμιν ἐξ ὕψους», γιά νά τούς φωτίσει τόν νοῦ, ὥστε νά κατα-νοή-σουν ὅσα μέχρι τότε δέν εἶχαν κατανοήσει καί νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο σέ ὅλη τήν οἰκουμένη.

Ποιός εἶναι ὅμως ὁ σκοπός γιά τόν ὁποῖο ὁ Χριστός στέλνει τούς ἀπο-στόλους νά κηρύξουν τό Εὐαγγέ-λιό του;

Εἶναι ἡ ἑνότητα τῶν ἀνθρώπων μέ τόν Θεό καί με-ταξύ τους. Ἡ ἁμαρτία, ἡ ὁποία εἰσῆλθε στόν κόσμο μέ τήν παρακοή τῶν πρωτο-πλάστων, διέρρηξε τόν σύνδεσμό τους μέ τόν Δημιουργό Θεό. Διέρ-ρηξε ὅμως καί τήν ἑνότητα μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, μεταξύ Ἀδάμ καί Εὔας, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπό τήν ἀπάντηση τοῦ Ἀδάμ, ὅταν ὁ Θεός τόν ρωτᾶ ποιός τοῦ ἔδωσε τόν ἀπα-γο-ρευμένο καρπό καί ἐκεῖνος ἐπέρ-ριψε τήν εὐθύνη στήν Εὔα, ἀποστα-σιοποιούμενος ἀπό αὐτήν.

Ἡ ὁριστική διάσπαση τῆς ἑνότη-τος τῶν ἀνθρώπων ἐκφράζεται μέ τή σύγχυση τῶν γλωσσῶν στόν πύργο τῆς Βαβέλ, τίς ὀδυνηρές συνέ-πειες τῆς ὁποίας βιώνουμε ἀπό τότε μέχρι καί σήμερα μέ τίς ἀντιπαραθέσεις καί τίς συγκρού-σεις ἀτόμων καί ὁμάδων, ἀλλά καί μέ τίς τραγικές συνέπειες ὁλεθρί-ων πολέμων μεταξύ κρατῶν καί ἐθνῶν.

Τή διάσπαση αὐτή ἀποκαθιστᾶ μέ τήν ἐνανθρώπησή του ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος μέ τό Εὐαγγέλιό του καθο-δηγεῖ τούς ἀνθρώπους καί πάλι στήν ἑνότητα καί μέ τή θυσία του γεφυρώνει τό χάσμα καί ἀποκαθι-στᾶ μέ τή νίκη του ἐπί τοῦ αἰτίου τῆς ἁμαρτίας, τοῦ διαβόλου, τίς προϋποθέσεις γιά τήν ἐπίτευξή της.

Ὅλη αὐτή ἡ διαδικασία ἐπισφρα-γί-ζεται μέ τήν κάθοδο τοῦ Πανα-γίου Πνεύματος, διά τοῦ ὁποίου «εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσεν», κατά τόν ἱερό ὑμνογράφο.

Τήν ἑνότητα αὐτή σηματοδοτεῖ καί ἡ παρουσία ὅλων τῶν μαθητῶν στό ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ, κατά τήν ἐντολή τοῦ Κυρίου, τήν ὁποία τονίζει ἰδιαιτέρως ὁ ἱερός συγγρα-φέας τῶν Πράξεων τῶν ἀποστό-λων, ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς. «Ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδόν ἐπί τό αὐτό».

Ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς δέν ἐπι-λέγει τυχαῖα τίς λέξεις πού χρησι-μοποιεῖ, ἀλλά ἀποσκοπεῖ στό νά μήν ὑπάρχει κανένα ἐνδεχόμενο ἀμφιβολίας ἤ ἀμφισβητήσεως γιά τή σημασία τῆς ἑνότητος μεταξύ τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου.

Δέν ἦταν μόνο ὅλοι οἱ μαθητές, δέν ἦταν μόνο μαζί στό ἴδιο σημεῖο, ἀλλά ἐμφοροῦντο καί ἀπό τό ἴδιο πνεῦμα, εἶχαν τόν ἴδιο σκοπό, τήν ἴδια διάθεση, ἦταν καί ψυχικά ἑνω-μένοι, ὄχι μόνο σωματικά.

Οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐπρόκειτο νά γίνουν ἀπόστολοι τοῦ Εὐαγγελίου του ἔπρεπε νά ἀπο-δεικνύουν τόν σκοπό τοῦ κηρύγ-μα-τός του μέ τήν κοινή παρουσία τους στόν ἴδιο τόπο κατά τήν ἐπι-φοίτηση τοῦ Παναγίου Πνεύματος, κατά τή γενέθλιο ἡμέρα τῆς Ἐκ-κλη-σίας τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Χριστός δέν τό εἶχε ζητήσει αὐτό ποτέ ἄλλοτε ἀπό τούς μαθη-τές του, ἀλλά μόνο γιά τήν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶχε ἐμφα-νι-σθεῖ ἀναστημένος καί σέ ὅλους μαζί ἀλλά καί σέ μεμονωμένους μαθητές του. Τώρα ὅμως τούς ζητᾶ νά εἶναι ὅλοι μαζί στό σημεῖο στό ὁποῖο θά κατέλθει τό Ἅγιο Πνεῦμα.

Ἀσφαλῶς καί ἡ ἐπιφοίτηση τοῦ Παναγίου Πνεύματος δέν περιορί-ζε-ται ἀπό τόν τόπο. Θά μποροῦσε νά εἶχε κατέλθει στούς μαθητές, ἀκόμη καί ἄν εὑρίσκοντο σέ δια-φορετικό σημεῖο ὁ καθένας. Ὅμως ὁ Χριστός θέλει νά παρουσιάσει καί μέ αὐτόν τόν αἰσθητό τρόπο τήν ἑνότητα, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ βασικό χαρακτηριστικό τῆς Ἐκκλησίας του, πού ἱδρύεται μέ τό πρῶτο κή-ρυγ-μα τῶν ἀποστόλων, ἀλλά καί τή βασική προϋπόθεση τῆς ἐκπλη-ρώ-σεως τοῦ σκοποῦ της, δηλαδή τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων.

Αὐτή τήν ἀνάγκη τῆς ἑνότητος με-ταξύ μας καί μέ τήν Ἐκκλησία καί τόν Χριστό μᾶς ὑπενθυμίζει ἡ σημερινή μεγάλη ἑορτή τῆς Πεντη-κο-στῆς. Ἡ ἑνότητα μᾶς καθιστᾶ μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέλη τῆς Ἐκκλησίας καί μᾶς ὁδη-γεῖ στή σωτηρία. Διαφορετικά, ἀκό-μη καί ἄν εἴμεθα πιστοί, εὐσεβεῖς, ἀσκητικοί ἤ ὅ,τι ἄλλο, δέν μποροῦμε νά φθάσουμε στή σω-τηρία. Ἡ ἑνότητα μέ τήν Ἐκ-κλη-σία καί μέ τούς ἀδελφούς μας μέσα στήν Ἐκκλησία, μέσα στήν τα-πείνωση καί τήν ὑπακοή στό θέ-λημα τοῦ Θεοῦ, ὅπως αὐτό ἐκφρά-ζεται διά τῆς Ἐκκλησίας, θά μᾶς κάνει καί ἐμᾶς μετόχους τῆς χάρι-τος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τό ὁποῖο ἐνοικεῖ στήν Ἐκκλησία καί διαδίδεται διά τῶν ἁγίων της μυ-στηρίων, καί θά μᾶς ὁδηγήσει στή σωτηρία. Καί αὐτό θά πρέπει νά τό ἔχουμε πάντοτε κατά νοῦ καί νά τό ἐπιδιώκουμε.

Γι᾽ αὐτήν, ἄλλωστε, τήν ἑνότητα καί τή σωρτηρία ἦλθε καί στήν πό-λη μας ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστο-λος Παῦλος καί ἐκήρυξε τό Εὐ-αγ-γέλιο τοῦ Χριστοῦ, καί

σέ αὐτόν ἀφιερώνουμε καί ἐμεῖς μέ ἄπειρη εὐγνωμοσύνη, τιμή καί σεβασμό καί τά ΚΗ΄ Παύλεια, ἡ ἐπίσημη ἔναρξη τῶν ὁποίων γίνεται μέ τή σημερινή θεία Λειτουργία τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς γενεθλίου ἡμέρας τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί ἐπικαλούμεθα τίς πρεσβεῖες του γιά νά ζοῦμε καί νά ἐργαζόμεθα ὅλοι μέ τή χάρη καί τόν φωτισμό τοῦ Παναγίου Πνεύματος, γιά νά εἴμεθα «τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας» καί νά κερδίσουμε καί τή σωτηρία μας.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ: